

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel zawarcia Protokołu

Obowiązująca obecnie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku została zawarta w dniu 14 czerwca 1995 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 110, poz. 527).

Przedmiotowa Konwencja nie odpowiada w pełni aktualnym standardom wynikającym z Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zawiera zapisy szkodliwe z punktu widzenia ochrony interesów polskiego Skarbu Państwa.

Wprowadzane zmiany mają na celu usunięcie zapisów prowadzących do podwójnego nieopodatkowania pewnych kategorii dochodów, a także dotyczą szeregu technicznych kwestii, wpływających ze stosowania umowy w zmienionej sytuacji gospodarczej i politycznej.

II. Charakterystyka gospodarki Wielkiego Księstwa Luksemburga

1. Informacje ogólne

1. 1. Położenie geograficzne, ludność, obszar, stolica, języki urzędowe

Wielkie Księstwo Luksemburga leży w samym centrum Europy Zachodniej, pomiędzy Belgią, Francją i Niemcami. Utworzone jako niepodległe państwo na mocy Traktatu Londyńskiego z 19 kwietnia 1839 r.

Luksemburg liczy ok. 502 tys. mieszkańców (1 stycznia 2010 r.), z czego 285,7 tys. stanowią Luksemburczycy. Pozostałą grupę 216,3 tys. stanowią obcokrajowcy. Gęstość zaludnienia Wielkiego Księstwa wynosi ok. 194 osób/km². Liczba oficjalnie zarejestrowanych Polaków od 2004 r. stale rośnie i 1 stycznia 2010 r. wynosiła 2488 osób.

Obszar Wielkiego Księstwa zajmuje 2 586 km² (granica lądowa około 356 km). Pod względem wielkości Luksemburg klasyfikowany jest wśród trzydziestu najmniejszych państw świata.

Stolicą Wielkiego Księstwa jest miasto Luksemburg. Państwo podzielone jest na trzy dzielnice administracyjne (Luksemburg, Diekirch i Grevenmacher), 12 kantonów i 118 gmin.

W Luksemburgu obowiązują trzy języki urzędowe: luksemburski, francuski i niemiecki. Wszystkie akty prawne i dokumenty oficjalne publikowane są w języku francuskim.

2. System administracyjny

2. 1. Ustrój polityczny

Luksemburg jest monarchią konstytucyjną z jednoizbowym parlamentem – Izbą Deputowanych. Głową państwa jest Wielki Książę, posiadający uprawnienia do powoływania rządu i premiera oraz rozwiązywania parlamentu. Na podstawie Traktatu Wiedeńskiego z 1815 r. dziedziczość tronu została przyznana przedstawicielom dwóch gałęzi rodu Nassau. Organem doradczym w Luksemburgu jest Rada Stanu.

2. 2. Władza ustawodawcza

Władza ustawodawcza w Luksemburgu należy do Izby Deputowanych oraz, w ograniczonym stopniu, do Wielkiego Księcia. Do niedawna żadna ustawa nie miała mocy prawnej, jeśli nie została zatwierdzona przez obie instytucje. Rolą Wielkiego Księcia było każdorazowe podpisanie i ogłoszenie w formie edyktu aktu przyjętego przez Izbę Deputowanych. W marcu 2009 r. weszła w życie ustawa zmieniająca artykuł 34 konstytucji i od tej pory Wielki Książę nie zatwierdza już ustaw, a tylko je ogłasza (promulguje).

W skład Izby Deputowanych wchodzi 60 deputowanych, wybieranych na 5-letnią kadencję w wyborach powszechnych.

2. 3. Władza wykonawcza

Władzę wykonawczą pełni desygnowany przez Wielkiego Księcia premier kierujący pracami rządu. Wielki Książę jest głową państwa i pełni funkcje reprezentacyjne w kraju i za granicą.

Teoretycznie prawo upoważnia Wielkiego Księcia do swobodnego kształtowania składu rządu, tworzenia ministerstw, mianowania ministrów i sekretarzy stanu. W praktyce moc podejmowania decyzji przez Wielkiego Księcia jest ograniczona, a obsada stanowisk ministerialnych uzależniona jest od woli premiera.

3. Sytuacja gospodarcza

3. 1. Ogólna charakterystyka sytuacji gospodarczej

Przemysłana polityka społeczno-gospodarcza Wielkiego Księstwa spowodowała, iż z państwa borykającego się jeszcze do niedawna z konsekwencjami zapaści wywołanej upadkiem zakładów metalurgicznych, przeistoczyło się w jedną z najbardziej rozwiniętych gospodarek o charakterze postindustrialnym. Obecnie Luksemburg legitymuje się jednym z najwyższych dochodów *per capita* na świecie – ok. 80 tys. euro rocznie.

Internacjonalizacja gospodarki Luksemburga spowodowała, iż obecnie ok. 80% dóbr i usług wytwarzanych w tym kraju stanowi przedmiot obrotu zagranicznego. Proces ten wiąże się z masowym napływem do Luksemburga zagranicznej siły roboczej. Do państwa liczącego obecnie ok. 500 tys. mieszkańców, każdego dnia przyjeżdża do pracy ponad 150 tys. osób (*transfrontaliers, pendlers*) z ościennych państw (72 tys. z Francji i po 37 tys. z Niemiec i Belgii). Czterech na pięciu zatrudnionych w Wielkim Księstwie nie ma narodowości luksemburskiej. Według danych z 2011 r. Polacy stanowią w stolicy Wielkiego Księstwa 10. grupę narodową wśród 153 nacji, reprezentowanych w tym mieście.

Kryzys finansowy odbił się dosyć istotnie na kondycji gospodarczej kraju, dotykając praktycznie każdego obszaru jego ekonomii. Między innymi w konsekwencji spadku wewnętrznego i zewnętrznego popytu na towary i usługi, PKB Luksemburga obniżyło się w 2009 r. o 4%. W rezultacie stopa bezrobocia w 2009 r. wzrosła do 5,7%.

Tab. 1 Główne wskaźniki makroekonomiczne

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 - prognoza
Ludność (w tys.)	455,0	459,5	476,2	483,8	493,5	502,1 ¹⁾	b.d.
PKB (w mld €)	30,3	31,5	32,0	32,6	37,2	37,2	38,3
PKB (dynamika w %)	4,0	6,1	4,5	0,7	-4,0	3,0 ¹⁾	3,0 ¹⁾
PKB na 1 mieszkańca (w tys. €)	64,2	66,7	67,3	75,0	76,1 ²⁾	79,8 ²⁾	84,3 ²⁾
Deficyt /nadwyżka w relacji do budżetu (w % PKB)	0,0 ³⁾	1,4 ³⁾	3,7 ³⁾	3,0 ³⁾	-0,7 ³⁾	-4,4 ³⁾	b.d.
Dług publiczny w relacji do budżetu (w % PKB)	6,8	6,2	6,7 ¹⁾	13,6 ¹⁾	14,5 ¹⁾	19,2 ²⁾	b.d.
Inflacja (w %)	2,5	2,7	2,3	3,4	0,4	3,0 ¹⁾	1,6 ²⁾
Bezrobocie (w %)	3,0	3,7	4,3	4,7	5,7	6,2 ²⁾	7,0 ²⁾
Eksport (w mln €)	10 319,4 ¹⁾	11 306,9 ¹⁾	11 848,6 ¹⁾	11 890,4 ¹⁾	9 162,5 ¹⁾	9 819,4 ¹⁾ *	b.d.
Import (w mln €)	14 187,1 ¹⁾	15 644,1 ¹⁾	16 311,0 ¹⁾	17 290,3 ¹⁾	13 370,7 ¹⁾	14 047,9 ¹⁾ *	b.d.
FDI z zagranicy (w mld €)	b.d.	b.d.	194,3	90,8	160,0	32,2**	b.d.
FDI w Luksemburgu (w mld €)	b.d.	b.d.	139,6	70,6	140,3	28,2**	b.d.

Dane wg:

1. Statec
2. Eurochambers
3. Eurostat

* Z wyłączeniem grudnia 2010

** Z wyłączeniem ostatniego kwartału

3. 2. Główne sektory gospodarki Luksemburga

Wielkie Księstwo jest jednym z 10 najważniejszych centrów finansowo-bankowych na świecie, udostępniającym szeroki wachlarz nowoczesnych usług i instrumentów finansowych, m.in. w obszarze prywatnej bankowości (*private banking*), finansów korporacyjnych (*corporate finance*), obligacji hipotecznych, funduszy inwestycyjnych i emerytalnych oraz ubezpieczeń.

Luksemburg zajmuje pierwsze miejsce w zakresie *private banking* w strefie euro, oraz jest uznawane za drugie po USA centrum funduszy inwestycyjnych na świecie. Sektor bankowy Luksemburga liczy obecnie ok. 150 banków i 100 instytucji ubezpieczeniowych o międzynarodowym charakterze.

Kolejnym sektorem, w którym specjalizuje się wiele firm z Luksemburga, jest branża spedycyjno-logistyczna. Przedsiębiorcy luksemburscy stanowią ok. 1/3 wszystkich światowych firm tej branży i zatrudniają ok. 8 tys. wysokowyszkolonych pracowników. Jedną z gałęzi sektora transportowo-logistycznego jest transport morski. Pozbawiony dostępu do morza Luksemburg aspiruje obecnie do roli jednego z najwygodniejszych reżimów prawnych dla rejestracji statków morskich. Aktualnie, pod luksemburską banderą pływa ponad 200 statków, a około 300 przedsiębiorstw związanych z transportem morskim jest zarejestrowanych w tym kraju. Oblicza się, że w sektorze logistyczno-transportowym powstaje ok. 5 – 7% PKB Luksemburga.

Z uwagi na rolę Luksemburga jako jednego z najważniejszych centrów finansowo-bankowych i logistyczno-transportowych, stale goszczącego liczne rzesze międzynarodowych ekspertów, w Luksemburgu bardzo dynamicznie rozwija się turystyka biznesowa, obejmująca m.in. branżę hotelową, konferencyjną i restauracyjną. Zgodnie z danymi Ministerstwa ds. Turystyki Luksemburga, turystyka biznesowa przynosi państwu dochody trzykrotnie wyższe niż turystyka urlopowa. W rezultacie udział turystyki biznesowej w tworzeniu PKB wyniósł w 2010 r. 8,3%.

Kolejnym ważnym dla gospodarki Luksemburga sektorem są międzynarodowe usługi telekomunikacyjne. Według danych rządowych, tworzą one 5% PKB tego kraju. Jedną z „wizytówek” tego sektora jest firma SES, która zajmuje się umieszczaniem na orbicie geostacjonarnej Ziemi satelitów telekomunikacyjnych (*Astra*) i ich eksploatacją.

Charakterystyka głównych sektorów gospodarki Luksemburga byłaby niepełna bez uwzględnienia do niedawna jeszcze głównego filaru gospodarki narodowej Wielkiego Księstwa – przemysłu metalurgicznego. W wyniku przekształceń własnościowych najbardziej znaczącą firmą w tej

branży, w skali daleko przekraczającej ramy tego kraju, jest ArcelorMittal. Największe przedsiębiorstwo przemysłowe Luksemburga zamknęło w 2010 r. swój bilans zyskiem w wysokości 2,9 mld USD.

3.4. Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze wielostronnym

Luksemburg jest członkiem wszystkich znaczących organizacji o charakterze wielostronnym: systemu ONZ, WTO, OECD, UE etc. W ramach Unii Europejskiej obecny premier rządu Luksemburga, Pan Jean-Claude Juncker, zajmuje bardzo istotną funkcję przewodniczącego Eurogrupy.

3.5. Relacje gospodarcze z UE

Luksemburg jest jednym z 6 państw-założycieli Wspólnot Europejskich. Bardzo ważną rolę w zakresie współpracy gospodarczej, obrotów handlowych i wymiany usług z zagranicą pełni tzw. Wielki Region. Składa się z niemieckich regionów Nadrenii, Mozeli, Saary i Mozy, francuskiego departamentu Lotaryngii, belgijskiej prowincji Luksemburg i Wielkiego Księstwa. Ten znaczący w skali Europy euroregion obejmuje powierzchnię 65 401 km² i jest zamieszkiwany przez blisko 12 mln obywateli 4 państw. Ze względu na związki historyczno-cywilizacyjne, komplementarność struktur ekonomicznych i ożywiony ruch ludności, związany głównie z bardzo chłonnym rynkiem pracy w Luksemburgu, Wielki Region charakteryzuje się wysokim poziomem wzajemnej wymiany gospodarczej, usługowej i osobowej.

4. Dwustronna współpraca gospodarcza

4.1. Wymiana handlowa

Dwustronna współpraca gospodarcza pomiędzy Polską a Luksemburgiem oparta jest na dwóch filarach: wymianie handlowej i zagranicznych inwestycjach bezpośrednich (FDI). Biorąc pod uwagę obroty handlowe w ostatnich 4 latach (2007 – 2010) należy zauważyć, iż ich wielkość jest relatywnie skromna (*vide* tab. 2).

Tab 2. Wielkość i dynamika obrotów handlowych między Polską a Luksemburgiem

Obroty	2007		2008		2009		2010	
	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika
Eksport	121,1	100	280,8	231,9	109,7	90,6	126,1	104,2
Import	187,4	100	221,4	118,1	141,0	75,2	179,4	95,7

(w mln eur i %) w latach 2007 – 2010

Źródło: INSIGOS (www.insigos.mg.gov.pl)

W ubiegłych latach, z wyjątkiem 2008 r., Polska odnotowywała ujemne saldo w tej wymianie. W 2009 r., w wyniku kryzysu finansowo-gospodarczego, wzajemne obroty uległy znacznemu obniżeniu. W sumie, wielkość i dynamika handlu między Polską a Luksemburgiem osiągają niskie wartości i nie odzwierciedlają potencjału gospodarczego obu stron.

Analiza struktury towarowej polsko-luksemburskiej wymiany handlowej w latach 2009 i 2010 oraz w I kw. 2011 r. wskazuje, iż w naszym eksporcie do Luksemburga dominują pozycje o relatywnie niskim stopniu przetworzenia (ponad 50%). Są to wyroby przemysłu chemicznego i metalurgicznego. W imporcie Polski z Luksemburga dominują z kolei wyroby metalurgiczne, sięgające w 2010 r. nawet 75% przywozu z tego kierunku. Dobra wyżej przetworzone w strukturze towarowej importu z Luksemburga zajmują podobną pozycję jak w przypadku eksportu z Polski do tego kraju.

4.2. Inwestycje

Wielkość polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych (FDI) w ostatnich latach plasuje Luksemburg na drugim miejscu po Szwajcarii, wśród najważniejszych partnerów Polski w tym obszarze. Polskie FDI w Luksemburgu nie mają charakteru produkcyjnego, lecz portfelowy. Są to zatem inwestycje w papiery wartościowe.

Według danych NBP, Luksemburg znajduje się wśród 5 krajów UE – obok Niemiec, Francji i Włoch – których inwestycje w Polsce

stanowią 83% całości FDI. Na opracowanej przez PAIiZ liście głównych inwestorów zagranicznych w Polsce znajdują się 22 firmy z udziałem kapitału luksemburskiego, o wartości przekraczającej 1 mln USD. Największymi inwestorami luksemburskimi w Polsce są: ArcelorMittal, Goodyear Luxemburg, Avon Luxembourg Holdings, Best Eastern Plaza Hotels International, Empik Centrum Investments.

Największy koncern luksemburski ArcelorMittal, realizując w Polsce ambitny program rozwojowy, dokonał istotnych inwestycji w 4 zakładach: Siemianowicach Śląskich, Sosnowcu, Dąbrowie Górniczej i Krakowie. ArcelorMittal jest największym producentem stali w Polsce, zatrudniającym ponad 10 tys. pracowników. Zarząd firmy uznaje inwestycje w polskie huty za najbardziej rentowne na świecie.

5. System podatkowy Luksemburga

5. 1. Podatek dochodowy od osób prawnych

System podatkowy Luksemburga w zakresie osób prawnych co do zasady można określić jako klasyczny. Dochód podlega opodatkowaniu najpierw na poziomie spółek, a następnie na poziomie ich wspólników, przy czym wspólnicy będący osobami fizycznymi mogą skorzystać ze zwolnienia z opodatkowania 50% dywidendy, a będący osobami prawnymi z 50% lub 100% zwolnienia. Luksemburskie spółki osobowe są transparentne podatkowo.

Obecnie podstawowa stawka CIT w Luksemburgu wynosi 21% (22% do 1 stycznia 2009 r.), jednak wraz z obowiązkową 5% opłatą na rzecz funduszu pracy efektywna stawka podatkowa w Wielkim Księstwie wynosi 22,05%. Całkowite obciążenie podatkiem dochodowym osób prawnych działających na terenie miasta Luksemburg (wraz z 6,75% podatkiem lokalnym) wynosi 28,80%.

Standardowo dywidendy podlegają w Luksemburgu 15% stawce zryczałtowanego podatku dochodowego u źródła. Oprócz wspólnego dla państw UE zwolnienia z opodatkowania podmiotów kwalifikowanych, istnieje możliwość zwolnienia z opodatkowania 50% wartości dywidend. Wypłaty zysku związane z likwidacją spółki nie podlegają opodatkowaniu.

Fundusze inwestycyjne korzystają w Luksemburgu ze zwolnienia z opodatkowania. Reguły dotyczące opodatkowania dywidend dotyczą również odsetek od obligacji, których wysokość jest uzależniona od zysku ich emitenta. Nie podlegają opodatkowaniu zwykłe odsetki płacone na rzecz rezydentów oraz należności licencyjne.

System podatkowy Luksemburga oferuje przedsiębiorcom wiele preferencji podatkowych, obejmujących przykładowo: zwolnienie z opodatkowania 80% dochodów pochodzących z praw własności intelektualnej, szczególne zasady amortyzacji wybranych kategorii składników majątkowych, specjalne ulgi związane z wydatkami inwestycyjnymi, 8-letnie zwolnienie z opodatkowania nowych inwestycji przemysłowych, ulgi dla inwestycji audio-wizualnych, inwestycji typu *venture capital*, podmiotów inwestycyjnych typu SICAR oraz podmiotów sekurytyzacyjnych typu SV.

5.2. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Osoby fizyczne podlegają w Luksemburgu opodatkowaniu według 17. stopniowej skali podatkowej, ze skrajnymi progami 8% (dla zagregowanego w ciągu roku dochodu podatnika mieszczący się w przedziale między 11,265 a 13,173 euro) oraz 39% (dla dochodów powyżej 41,197 euro).

III. Krótka charakterystyka Protokołu

Protokół został przygotowany w oparciu o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (OECD lipiec 2010 r.).

- Artykuł 1 Protokołu wprowadza zmianę w Artykule 10 Konwencji dotyczącym opodatkowania dywidend. Obecna Konwencja przewiduje opodatkowanie dywidend u źródła wg stawek 5% (przy 25% udziale w kapitale spółki wypłacającej dywidendę) oraz 15% w pozostałych przypadkach. Protokół wprowadza zwolnienie z opodatkowania dywidend u źródła w przypadku posiadania co najmniej 10% w kapitale spółki wypłacającej przez nieprzerwany 24-miesięczny okres poprzedzający dzień wypłaty dywidend. Powyższa zmiana dostosowuje przepisy Konwencji do przepisów wewnętrznych obu krajów, będących wynikiem implementacji dyrektywy

90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich.

- Artykuł 2 Protokołu modyfikuje brzmienie Artykułu 11 ust. 2 Konwencji dotyczącego opodatkowania odsetek. Wprowadza stawkę 5% podatku pobieranego u źródła, dotychczas Konwencja przewidywała stawkę 10%. Zmiana zgodna jest z aktualną polską polityką w zakresie podatków pobieranych u źródła, analogiczne stawki zamieszczono również w szeregu innych umów podatkowych renegotjowanych w okresie ostatnich kilku lat.
- Zgodnie z Artykułem 12 Konwencji (artykuł 3 Protokołu zmieniającego), należności licencyjne podlegają opodatkowaniu w państwie źródła podatkiem o stawce nieprzekraczającej progu 10% kwoty tych należności brutto. Wynegocjowany Protokół ogranicza obowiązek państwa źródła do przestrzegania tego górnego limitu wyłącznie wobec tych odbiorców należności, którzy są ich rzeczywistymi właścicielami oraz posiadają miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie. Powyższa zmiana ma na celu przeciwdziałanie korzystaniu z przywilejów umownych adresowanych do rezydentów obu Umawiających się Państw, przez osoby posiadające faktyczne miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich. Obniżono również stawkę podatku pobieranego u źródła od należności licencyjnych do 5%, zmiana ta zgodna jest z aktualną polską polityką w zakresie podatków pobieranych u źródła.
- Artykuł 13 Konwencji (artykuł 4 Protokołu zmieniającego), dotyczący miejsca opodatkowania zysków z przeniesienia własności majątku, uzupełniono w Protokole o tzw. „klauzulę nieruchomościową”, tj. Art. 13 ust. 4 w nowym brzmieniu. Zapis ten, wzorowany na aktualnym brzmieniu Modelowej Konwencji OECD, ma na celu wprowadzenie tej samej reguły dotyczącej miejsca opodatkowania dochodu w odniesieniu do zysków z tytułu bezpośredniego przeniesienia własności majątku nieruchomości, oraz do zysków z przeniesienia własności praw udziałowych w spółce, której majątek składa się głównie z majątku nieruchomości. Zgodnie z przedmiotową zasadą *situs*, dochód uzyskany bezpośrednio i pośrednio z majątku nieruchomości

powinien podlegać opodatkowaniu wyłącznie w państwie położenia nieruchomości lub spółki majątku nieruchomego.

- Pozostawiając metodę wyłączenia z progresją jako generalną metodę unikania podwójnego opodatkowania, Protokół (w artykule 5) przewiduje poszerzenie katalogu wyjątków od tej reguły. Do zakresu stosowania metody proporcjonalnego odliczenia, obejmującego na podstawie dotychczasowego brzmienia Konwencji wyłącznie dochody z odsetek i należności licencyjnych, Protokół włącza również dochody z tytułu dywidend (art. 10), zysków przedsiębiorstwa (art. 7), przeniesienia własności majątku (art. 13), oraz wolnych zawodów (art. 14). Powyższe kategorie dochodów są często wykorzystywane w planowaniu międzynarodowych operacji i struktur, mających na celu uniknięcie, odroczenie lub zminimalizowanie opodatkowania. Mając na uwadze okoliczność, iż Luksemburg oferuje przedsiębiorcom szeroki wachlarz bardzo korzystnych zachęt podatkowych, w tym wielu instytucji prawnych o charakterze hybrydowym, wskazane jest objęcie wymienionych dochodów reżimem metody proporcjonalnego odliczenia. Metoda ta pozwala odliczyć od podatku należnego do zapłacenia w Polsce, kwotę podatku zapłaconego w Luksemburgu, co jest istotne w przypadku zwolnienia określonego dochodu z opodatkowania w Luksemburgu. Metoda odliczenia, w odróżnieniu do metody wyłączenia z progresją, nie wyłącza określonych dochodów z opodatkowania na terytorium Polski, które to wyłączenie może prowadzić, w przypadku nieosiągnięcia przez podatnika dochodów z innych źródeł w Polsce, do podwójnego nieopodatkowania określonego dochodu. Metoda odliczenia, zwana również metodą kredytu podatkowego, skutecznie chroni podatników przed podwójnym opodatkowaniem tego samego dochodu, lecz znacznie ogranicza możliwości instrumentalnego, tj. bez rzeczywistego uzasadnienia gospodarczego, stosowania postanowień niniejszej Konwencji w celu uniknięcia lub zminimalizowania opodatkowania.
- Z kolei w dodanym do Artykułu 24 ustępie 1 lit. c) oraz ustępie 2 lit. c) została zawarta regulacja umożliwiająca obu Umawiającym się Państwom przejście z metody wyłączenia na metodę odliczenia, zwana klauzulą *switch-over*. Umieszczenie tej klauzuli w Konwencji ma na celu udostępnienie państwu

rezydencji środka zapobiegania przypadkom nieopodatkowania określonych kategorii dochodów. Klauzula została oparta o treść odpowiedniego zapisu Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Ze względów technicznych (polska wersja językowa zawierała odmienną kolejność przepisów od wersji francuskiej, co znacznie utrudniało zapisanie poprawnych odniesień w Protokole zmieniającym Konwencję) zastąpiono cały Artykuł 24 Konwencji nowym artykułem o ujednoliconym brzmieniu.

- Protokół zmieniający (w artykule 6) przewiduje również nową treść artykułu 27 Konwencji, w którym uregulowano kwestie wymiany informacji w sprawach podatkowych. Zmiana ma usprawnić wymianę informacji podatkowych, które mogą mieć istotne znaczenie dla administracji i stosowania ustawodawstwa wewnętrznego w zakresie podatków, które obejmuje Konwencja, w tym informacji, które mogą mieć istotne znaczenie dla określenia, wymiaru i poboru podatków w odniesieniu do osób podlegających takim podatkom, dla windykacji i egzekucji zaległości podatkowych, dochodzenia w sprawach podatkowych lub ścigania w sprawach przestępstw podatkowych, w odniesieniu do tychże osób. Nowe brzmienie artykułu 27 stanowi implementację znowelizowanych w 2005 r. postanowień Konwencji Modelowej OECD. Zgodnie z projektem, zakres wymiany informacji w sprawach podatkowych przestanie być ograniczony do podatków, o których mowa w Konwencji, lecz zostanie rozszerzony na wszystkie informacje, w stosunku do których można przewidywać ich istotne znaczenie we wszelkich sprawach podatkowych. Ponadto, do Konwencji zostanie dodany zapis umożliwiający wymianę informacji w sytuacjach, gdy informacja, o którą wnioskuje jedno z Umawiających się Państw, nie jest wymagana przez drugie z Umawiających się Państw dla jego wewnętrznych potrzeb podatkowych oraz o regulacje dotyczące wymiany informacji bankowych na żądanie drugiego Umawiającego się Państwa.
- Artykuł 29 Konwencji (w artykule 7 Protokołu zmieniającego) otrzymał nowe brzmienie „Postanowienia różne”, w którym zawarto klauzulę wyłączającą stosowanie przywilejów tej Konwencji w odniesieniu do dochodów z tytułu sztucznych struktur (*limitation of benefits*). Celem tego zapisu jest zabezpieczenie, aby zapisy Konwencji nie były wykorzystywane przez

polskich rezydentów w agresywnym planowaniu podatkowym, klauzulę oparto o koncepcję rozwiniętą przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości np. orzeczenie ETS 196/04 ws. Cadbury Schweppes. Dotychczasowy przepis Artykułu 29 Konwencji dotyczący spółek holdingowych został usunięty z uwagi na wyeliminowanie tego reżimu prawnego z regulacji wewnętrznych Luksemburga.

- Artykuł 8 Protokołu zmieniającego dodaje „dodatkowy Protokół” do Konwencji, gdzie strony porozumiały się w kwestii stosowania i interpretacji odpowiednich zapisów Konwencji:
 - w odniesieniu do Artykułu 27 (wymiana informacji) Protokół wyjaśnia, iż wymiana informacji będzie prowadzona wyłącznie „na żądanie”, co oznacza brak zobowiązania Umawiających się Państw do prowadzenia tzw. automatycznej i spontanicznej wymiany informacji podatkowych. Dalsze postanowienia dodatkowego Protokołu do Konwencji określają elementy wniosku o dostarczenie informacji, których dostarczenie przez stronę wnioskującą jest niezbędne w celu wykazania „istotnego znaczenia informacji” dla stosowania zapisów Konwencji lub prawa wewnętrznego. Zapis ten został oparty na standardowym zapisie Modelowej Umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych i funkcjonuje w szeregu zawartych w ostatnim okresie umowach o wymianie informacji podatkowych,
 - w odniesieniu do Artykułu 29 – strony uzgodniły, iż postanowienia nowego Artykułu 29 znajdą zastosowanie do wszelkich praw, rozporządzeń lub praktyk administracyjnych, które zostaną uznane przez Grupę Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej (opodatkowanie przedsiębiorstw) za szkodliwą konkurencję podatkową. W takim przypadku, podmioty utworzone na podstawie takich praw lub praktyk zostaną automatycznie wykluczone z możliwości uzyskania korzyści umownych. Zamieszczenie niniejszego zapisu ma na celu ochronę interesów polskiego Skarbu Państwa w przypadku wprowadzenia szkodliwych rozwiązań w systemie podatkowym Luksemburga,

- w odniesieniu do postanowień Konwencji – na wniosek strony luksemburskiej zamieszczono zapis stwierdzający, iż postanowienia Konwencji nie dotyczą prawodawstwa Unii Europejskiej oraz wynikających z nich praw Umawiających się Państw. Powyższe oznacza, iż Konwencja nie narusza zwolnień podatkowych przyznanych na podstawie rozwiązań unijnych.

IV. Skutki wejścia w życie Protokołu

Szacuje się, iż wejście w życie Protokołu nie pociągnie za sobą skutków budżetowych w odniesieniu do dochodów z pracy najemnej.

Przewiduje się, iż wejście w życie Protokołu do Konwencji, dostosowanego do aktualnej polityki podatkowej, stworzy korzystniejsze ramy traktatowe do dalszego rozwoju wzajemnych inwestycji. Ponadto zmiany wprowadzone Protokołem powinny prowadzić do ograniczenia liczby i rozmiarów sztucznych transakcji, powodujących nieuzasadniony odpływ polskich należności podatkowych do korzystniejszego reżimu podatkowego Luksemburga. Natomiast rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w Protokole stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego określania podstawy opodatkowania.

W celu realizacji Protokołu nie jest wymagane przyjęcie żadnych środków prawnych.

Postanowienia Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem, ani z prawem Unii Europejskiej.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Protokół

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Protokołu.

Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie do wszystkich osób prawnych i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Protokołu w polsko-luksemburskich stosunkach gospodarczych.

Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym Protokołem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 i 362, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749) – informacje podatkowe, kontrola podatkowa, tajemnica skarbowa, wymiana informacji z innymi państwami,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) – udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych,
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.) – postępowanie kontrolne,
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.) – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

V. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem nastąpi w drodze

ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ Protokół jest umową międzypaństwową spełniającą przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dnia 2 kwietnia 1997 r.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Protokołu

Wejście w życie Protokołu nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.